COMISIA EUROPEANĂ
Educaţie şi Cultură
Instruire continuă: Politici educaţionale şi de instruire
Învăţământul şcolar şi superior

CONFERINŢA DE TESTARE PRIVIND PRINCIPIILE EUROPENE COMUNE PENTRU COMPETENŢELE ŞI CALIFICĂRILE ÎNVĂŢĂTORILOR

20 - 21 IUNIE 2005

Introducere

1. Prezentul raport este un rezumat al discuţiilor susţinute în cadrul conferinţei de testare care a avut loc la 20-21 iunie 2005. Această conferinţă a fost organizată de Comisia Europeană pentru a examina proiectul setului de Principii Europene pentru Competenţele şi Calificările Învăţătorilor elaborat de către Comisie în baza lucrului efectuat de Grupul ei de Experţi privind perfecţionarea instruirii învăţătorilor şi a formatorilor. Printre delegaţii conferinţei se numărau reprezentanţii guvernului care sunt responsabili pentru politica naţională şi regională în sfera instruirii învăţătorilor şi a formatorilor, cadrele de la instituţiile pedagogice şi reprezentanţii organizaţiilor europene de resort.

Context

2. Învăţământul şi pregătirea profesională sunt aspectele esenţiale ale strategiei Uniunii Europene de la Lisabona privind locurile de muncă, creşterea şi coeziunea socială. Consiliul European de la Lisabona din 2000 a solicitat adaptarea şi modernizarea sistemelor de învăţământ şi instruire în cadrul perspectivei de instruire continuă, şi a stabilit drept scop pentru UE de a deveni către anul 2010 cea mai dinamică economie din lume bazată pe cunoştinţe.

3. În cadrul acestui context, Consiliul European şi Comisia Europeană au stabilit Programul de lucru în domeniul învăţământului şi instruirii pentru anul 2010. Acesta a cuprins formarea unui şir de Grupuri de Experţi, inclusiv al unuia care ţine de învăţători şi formatori, şi care a fost solicitat să examineze practicile politicilor care au drept scop perfecţionarea pregătiri profesionale şi a performanţei învăţătorilor şi formatorilor în contextul rolului lor schimbător în societate. Iniţial, Grupul de Experţi s-a axat asupra competenţelor de care aveau nevoie învăţătorii, asupra politicilor care ar putea permite învăţătorilor să reacţioneze la rolul lor schimbător în societate şi asupra disponibilităţii indicatorilor pentru măsurarea progresului în domeniul învăţătorilor şi formatorilor.

4. În 2004, Consiliul Educaţiei şi Comisia, în cadrul Raportului Interimar Comun, către Consiliul European au reiterat faptul că succesul strategiei de la Lisabona depindea de disponibilitatea învăţătorilor şi formatorilor de înaltă calificare, care pot implementa reforme în teren. Raportul a acordat prioritatea dezvoltării principiilor europene comune pentru

competențele şi calificările de care au nevoie învățătorii şi formatorii întru realizarea rolului lor schimbător într-o societate bazată pe cunoştințe.

5. Grupul de experți care ține de învățători şi formatori a răspuns la acest raport prin stabilirea dezvoltării principiilor europene comune drept una din prioritățile sale cheie. Grupul de experți a examinat modalitatea de a reflecta cel mai bine necesitățile învățătorilor şi formatorilor într-un document. În urma unor discuții şi dezbateri considerabile, s-a decis de a se axa asupra activității învățătorilor dat fiind faptul că existau mai multe domenii în care abordarea europeană comună ar putea fi productivă. Activitatea lor, susținută şi îmbunătățită considerabil de către un focus-grup alcătuit din patru experți, a dus la elaborarea primului proiect privind Principiile europene pentru competențele şi calificările învățătorilor. Conferința de testare a fost organizată întru examinarea mai detaliată a ideilor care stau la baza acestui document.

Conferința de testare

6. Comisarul pentru Educație, Pregătire Profesională, Cultură şi Multilingvism, Ján Figel', a deschis conferința salutând delegații şi a accentuând importanța profesiei de învățător în cadrul strategiei de la Lisabona. Deşi progresul în domeniul învățământului a fost mai bun decât în multe alte domenii, este nevoie de a face mai mult întru realizarea scopurilor stipulate în Raportul Interimar Comun. Aceste scopuri pentru 2010, convenite de către Miniştri în cadrul Consiliului de Educație în 2003, sunt:

- de a obține rata medie a elevilor care abandonează şcoala timpuriu de nu mai mult de 10%;
- de a spori cu cel puțin 15% numărul total al absolvenților în Statele membre reducând, în acelaşi timp, dezechilibru de genuri;
- de a spori proporția persoanelor de 22 ani care finisează studii liceale până la 85%;
- de a reduce la jumătate procentajul copiilor de 15 ani care au reuşită redusă la lectură, matematică şi ştiință; şi
- de a spori participarea medie a populației mature lucrătoare în domeniul instruirii continue până la cel puțin 12.5%[1].

7. Conferința s-a axat mai mult asupra învățătorilor[2], decât asupra învățătorilor şi formatorilor, deoarece predarea este o profesie reglementată unde autoritățile naționale şi regionale de stat au un rol semnificativ şi o influență considerabilă. Pe când în mai multe țări există o suprapunere a activității învățătorilor şi formatorilor, de asemenea există diferențe semnificative, în special pentru acei profesori care lucrează cu elevii din şcolile primare şi instituțiile pre-şcolare. Conferința a reflectat discuțiile Grupului de experți concentrându-se asupra activității învățătorilor.

1 după cum este demonstrat de sondajele privind procentajul populației cu vârsta cuprinsă între 25-64 de ani care au participat în cadrul pregătirii profesionale şi a instruirii în primele patru săptămâni (extras din COM (2003) 685 final – Implementarea programului de Pregătire Profesională şi Instruire 2010)

2 Un învățător ar trebui să fie considerată persoana care a fost confirmată ca având statut de învățător (sau echivalent) conform legislației şi regulamentelor țării date. Cuvântul „echivalent" este necesar deoarece în unele țări ar putea să fie grupuri de învățători cu diferite titluri, dar care dețin acelaşi statut. În unele țări, un învățător de asemenea ar putea lucra cu elevi şi tineri de vârsta şcolară în baza programelor profesionale în cadrul şcolilor, colegiilor, companiilor sau organizațiilor de instruire.

8. Elaborarea principiilor europene comune pentru pregătirea profesională a învățătorilor ar trebui să ofere un impuls pentru reformele politicii la nivel național sau regional. Aceste principii recunosc rolul important pe care îl au învățătorii, contribuind la aspectele economice şi culturale ale societății bazate pe cunoştințe. Ele de asemenea ajută la încurajarea încadrării persoanelor în câmpul de muncă şi pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni activi şi persoane care studiază independent şi continuu. Deşi se aşteaptă mult din partea învățătorilor, nu putem să ne aşteptăm ca doar ei să-şi asume toată responsabilitatea. Pregătirea profesională inițială şi continuă de calitate a învățătorilor înaltă este necesară în întreagă Europă pentru a asigura profesorii cu aptitudinile şi calificările de care au nevoie.

9. Conferința de testare a ținut cont de măsura în care a fost sau ar putea fi un consens european privind cea mai bună modalitate de a susține şi instrui profesorii. Recunoscând importanța sistemelor naționale şi regionale în domeniul învățământului, proiectul documentului privind principiile are drept scop de a influența mediul şi contextul în cadrul cărora activează învățătorii. Acest document ar trebui să-i ajute pe factorii de decizie să-şi examineze şi să analizeze sistemele pentru a identifica ce ar putea fi întreprins întru susținerea pregătirii profesionale şi instruirii învățătorilor.

10. **Comentariile generale asupra documentului de la conferință.** Conferința de testare, organizată în baza unui şir de ateliere concomitente, a supus discuțiilor proiectul principiilor şi al recomandărilor în acest document.

11. S-a ajuns la acord comun că un document, având în vizor pe factorii de decizie la nivel regional şi național, ar fi de folos, în special, dacă recomandările ar fi avut un caracter general pentru a permite contextualizarea politicilor şi satisfacerea necesităților diferitor sisteme educaționale. Pe când unii delegați ar putea aprecia îndrumarea privind implementarea recomandărilor, bunăoară prin exemple de practici bune, alții au salutat un document care le-a oferit un cadru şi un context cuprinzător unde ar putea fi elaborate politici. Alți delegați au sugerat că includerea prea multor detalii nu ar fi de folos şi şi-au demonstrat interesul în axarea ideilor la nivel strategic.

12. Pentru unii delegați documentul doar a schițat situația curentă şi nu a oferit îndrumări suficiente privind efectuarea paşilor următori. Aceşti delegați au considerat că documentul este slab şi nu s-a întreprins destul pentru a oferi recomandări şi a promova schimbări. Cu toate acestea, alții au considerat că documentul reprezenta o încercare de a încuraja convergența sistemelor europene pentru a îmbunătăți calitatea. Aşadar, ei considerau că recomandările înaintate în cadrul acestui document nu erau suficient de flexibile şi nu au recunoscut în mod adecvat diferite sisteme europene.

13. S-a ajuns la comun acord că relația între competențele învățătorilor şi recomandările ar trebui să fie îmbunătățite. Unele idei din secțiunea cu privire la competențe nu au fost reflectate pe deplin în recomandările ulterioare. Aşadar, unii delegați nu erau siguri care părți ale documentului erau cele mai relevante în contextul lor propriu. Delegații au solicitat o relație mai strânsă între secțiunile documentului pentru a-i clarifica scopul.

14. Mulți delegați au comentat asupra colectării ideilor bune în acest document, asupra potențialului acestui document de a fi utilizat drept listă de verificare pentru diferite regiuni şi țări, şi asupra flexibilității de a determina care părți ale documentului urmează să fie acceptate şi elaborate. Unii delegați ar saluta o claritate mai mare a scopului acestui document şi o îndrumare privind utilizarea acestuia, în special în ceea ce priveşte faptul dacă Comisia Europeană intenționează să monitorizeze implementarea recomandărilor. Pe când unii delegați au considerat că includerea indicatorilor sau standardelor ar consolida acest

document în termeni de încurajare a implementării, alții au considerat că orice monitorizare suplimentară ar fi împovărătoare şi că aceste aspecte ar trebui să fie abordate mai târziu.

Probleme actuale

15. Pe parcursul discuțiilor asupra principiilor şi recomandărilor, delegații au identificat un şir de probleme actuale axându-se asupra aspectelor specifice ale documentului.

Rolul formatorilor

16. Unii delegați au considerat că axarea documentului asupra învățătorilor era o oportunitate ratată, dat fiind faptul că există suprapuneri semnificative între activitatea învățătorilor şi formatorilor şi că este necesar de a acomoda interesele tuturora în cadrul acestui document. Datorită faptului că unele sisteme regionale şi naționale consideră că învățătorii şi formatorii aparțin aceleiaşi profesii, unii delegați au considerat că includerea formatorilor ar reprezenta beneficii.

17. Deşi o parte considerabilă a acestei discuții s-a axat asupra principiului de a-i include pe formatori în acest document, au fost abordate unele probleme specifice, inclusiv necesitatea de a asigura dezvoltarea profesională continuă, de a asigura învățătorii şi formatorii din cadrul şcolilor polivalente cu oportunități de a achiziționa experiență la locul de muncă pentru a le actualiza aptitudinile în domeniul de activitate şi cunoştințe în domeniul industrial. Dezvoltarea rețelelor extinse de parteneriat cu întreprinderile private şi de stat reprezintă o modalitate de a susține dezvoltarea profesională a formatorilor.

18. Oportunitățile de studiere non-formală reprezintă o importanță deosebită pentru formatori. Uneori, aceasta include elaborarea sistemelor care ar încuraja candidații care nu dispun de calificări tradiționale să îmbrățişeze profesia de învățător şi formator, în alte cazuri aceasta duce la oportunități flexibile de dezvoltare profesională continuă. În ambele cazuri, aptitudinile şi cunoştințele formatorilor în domeniul industriei ar trebui să fie evaluate şi actualizate în mod regulat.

Parteneriat

19. S-a ajuns la comun acord în ceea ce priveşte importanța menținerii parteneriatului drept unul din principiile comune şi, în ceea ce priveşte faptul că ar trebui să fie aplicată o definiție mai cuprinzătoare, care ar include industria, oportunitățile de studiere la locul de muncă, precum şi perspectiva europeană. Mulți dintre delegați au considerat că ar fi util de a consolida textul cu privire la parteneriat pe o bază mai oficială şi de a stabili rolurile şi responsabilitățile fiecărui partener. Delegații au accentuat valoarea relațiilor de parteneriat care au îmbunătățit calitatea instruirii.

20. Importanța instruirii practice relevante a fost accentuată, în special pentru a se asigura că aptitudinile pedagogice ale învățătorilor şi formatorilor erau la nivel corespunzător. Pentru unii, legătura cu şcolile şi viziunea acestora asupra parteneriatului au necesitat să fie consolidate pentru a se asigura că interesele lor sunt respectate. Se aşteaptă ca partenerii să demonstreze un angajament continuu față de calitatea înaltă, instruirea relevantă, şi să recunoască rolurile şi responsabilitățile tuturora. Parteneriatele ar trebui să se bazeze pe valori comune şi să sprijine dezvoltarea profesorilor stagiari şi a celora care deja activează de mai mult timp. Uneori, astfel de parteneriate vor implica transferul de resurse.

Importanța şcolilor în calitate de angajatori

21. Mulți au considerat că predarea ar trebui să fie privită şi promovată în primul rând drept o opțiune de carieră şi nu ca o ultimă soluție. Prin urmare, este necesar de a dezvolta politicile care sprijină un statut înalt şi o profesie cu o remunerare înaltă. Unii delegați au considerat că trebuia de spus mai multe despre condițiile de lucru şi remunerarea învățătorilor pentru a îmbunătăți statutul predării şi de a face profesia mai atractivă.

22. Unii dintre delegați au considerat că necesitățile şcolilor au fost subestimate şi că documentul a reflectat perspectivele guvernelor şi ale instituțiilor de pregătire profesională a învățătorilor. De asemenea, ar trebui de acordat mai multă atenție rolului şcolilor în calitate de cadru pentru dezvoltarea profesională continuă a profesorilor, deoarece instruirea nu ar trebui să reprezinte doar frecventarea cursurilor. Delegații au accentuat rolul important pe care îl au şcolile în promovarea şi implicarea activă a cadrelor proprii în instruire continuă. Mai mulți delegați au considerat că şcolile au fost interesate să devină organizații de studiere capabile şi doritoare să inoveze şi gata să-i ajute pe profesorii stagiari, profesorii cu vechime de muncă şi alte cadre ca să-şi dezvolte în continuare aptitudinile.

23. Au avut loc anumite discuții privind faptul dacă acest document ar ajuta să înzestreze profesorii care ar putea să activeze în şcolile viitorului. Mulți dintre delegați au comentat că era important de a instrui şi a susține profesorii care sunt gata să reacționeze la nesiguranță, astfel ca ei să devină agenții şi nu destinatarii schimbării. Şcolile recunosc importanța valorilor, eticii şi a atitudinii profesorilor față de schimbare şi ar vrea ca aceste aspecte ale vieții profesionale să fie susținute şi dezvoltate. Instruirea de asemenea ar trebui să ajute profesorilor care doresc să-şi analizeze practica, să dezvolte alte cadre didactice, să examineze situația în alte şcoli şi să activeze în echipă.

Dimensiunea europeană

24. Mai mulți delegați au accentuat importanța amplasării acestei lucrări în contextul altor evenimente europene, precum Procesul de la Bologna şi crearea Cadrului European al Calificărilor. S-a demonstrat interes considerabil în ceea ce priveşte asigurarea faptului ca pregătirea profesională a învățătorilor să fie disponibilă în toate trei cicluri ale învățământului superior pentru acei învățători care doresc să urmeze studiile doctorale. Unii dintre delegați au ridicat întrebarea dacă toți învățătorii ar trebui să dispună de calificarea de ciclul doi, fie pentru a începe activitatea didactică, fie ca rezultat al instruirii şi dezvoltării profesionale ulterioare.

25. S-a demonstrat sprijin pentru dimensiunea europeană a pregătirii profesionale a învățătorilor, în special deoarece ea se referă la proiectele de mobilitate susținute de programele europene şi naționale. Programele de mobilitate erau privite drept programe care ridicau valoarea programelor de instruire, dat fiind faptul că ele îi ajutau pe profesorii cu vechime de lucru şi pe profesorii stagiari să înțeleagă mai bine diferențele culturale. Delegații au considerat că mobilitatea europeană pentru dezvoltarea profesională, cât şi în cadrul unui proiect european, ar trebui să fie elaborată în cadrul Sistemului European de Credite Transferabile şi a Zonei Europene a Învățământului Superior. Unii dintre delegați s-au întrebat dacă documentul ar trebui să promoveze un set de valori europene asociate cu ideea cetățeanului european.

26. De asemenea, a fost înaintat un şir de propuneri care includeau susținerea dezvoltării abilităților de comunicare în limbile străine şi unii delegați au solicitat ca această competență să fie desemnată drept competență cheie în cadrul acestui document. Unii dintre delegați au propus înființarea unui Centru European pentru Pregătirea Profesională a Învățătorilor şi alții au propus introducerea în acest document a dimensiunii globale.

Susținerea învățătorilor şi a cadrelor didactice care pregătesc învățătorii

27. Multe se aşteaptă din partea învățătorilor şi delegații au recunoscut că acest lucru ar putea fi justificat doar dacă învățătorii ar fi bine susținuți. Au avut loc dezbateri asupra faptului cine decide ce fel de dezvoltare profesională continuă ar trebui să fie disponibilă în cadrul fiecărui sistem educațional. Unii dintre delegați au considerat că învățătorii ar trebui să aibă posibilitatea de a alege tipul de instruire continuă pe care ei doresc să o urmeze, pe când alții au crezut că acesta era rolul şcolilor în calitate de angajatorii lor şi o altă parte a delegaților au considerat că guvernul ar trebui să ia decizii în comun cu şcolile şi profesorii. Unii delegați au declarat că pentru ei ar fi util de avea îndrumare privind acest aspect.

28. S-a ridicat a doua problemă cheie în ceea ce priveşte cine ar trebui să-şi asume responsabilitatea pentru pregătirea şi stimularea instruirii continue a profesorilor. Mulți dintre delegați au considerat că documentul pune prea multă responsabilitate pe umerii profesorilor în parte decât pe seama sistemelor şcolare din cadrul unei structuri naționale. Delegații au solicitat ca documentul să accentueze rolul politicilor regionale şi naționale în susținerea profesorilor de a-şi actualiza aptitudinile pedagogice şi cunoştințe în domeniu. De asemenea, delegații au accentuat că este posibil ca învățătorii din şcolile primare şi medii să aibă diferite necesități de instruire şi aceste necesități se vor schimba cu timpul.

29. Profesorii ar trebui să fie considerați drept nişte profesionişti valoroşi care sunt înalt apreciați de către membrii comunității lor locale. Prin urmare, ei ar trebui să poată influența deciziile privind instruirea sa. Delegații de asemenea au accentuat că este important ca profesorii să fie acele persoane care iau decizii pedagogice aşa încât ei să dispună de libertate intelectuală în luarea deciziilor proprii în timpul orelor. Numai astfel profesorii vor fi încurajați să fie novatori şi să-şi acumuleze experiența profesională.

30. Delegații de asemenea au manifestat interes față de includerea în acest document a unei referințe cu privire la cadrele care îi pregătesc pe profesori deoarece acestea au joacă un rol important în susținerea şi dezvoltarea tinerilor profesori precum şi a profesorilor cu vechime de muncă. Fără acordarea susținerii instituțiilor pedagogice şi persoanelor care pregătesc cadrele didactice, întregul sistem educațional ar fi compromis.

Oportunitățile pentru instruirea continuă a învățătorilor

31. Delegații au accentuat rolul important pe care ar putea şi ar trebui să-l aibă şcolile în susținerea instruirii profesionale continue a învățătorilor. Instruirea continuă ar trebui să aibă relevanță cu activitatea profesorilor. Ea ar trebui să reflecte necesitățile profesorilor şi să-i ajute în îmbunătățirea calității sistemului şcolar. Instruirea continuă nu ar trebui să fie privită doar ca un exercițiu de acumulare a creditelor pentru căpătarea unei calificări sau a unei remunerări, ci, mai degrabă, să reprezinte ceva ce dezvoltă competențele. Pentru unii profesori ea va reprezenta axa cercetării, pentru alții ea va îmbunătăți practica şi reuşita elevilor. Politicile regionale şi naționale ar trebui să încurajeze profesorii în parte ca să participe în instruirea continuă, fie prin oferirea stimulentelor, fie prin demonstrarea valorii de îmbunătățire şi dezvoltare practica personală. Sistemele de calitate înaltă, care sunt ajustate să respecte necesitățile profesorilor în parte, vor încuraja probabil şi mai mult participarea şi vor duce la sporirea reuşitei elevilor.

32. Profesorii şi stagiarii ar trebui să fie încurajați şi susținuți să recunoască schimbarea drept parte importantă a tuturor sistemelor educaționale. Aceasta ar ajuta la crearea unei cereri mai mari pentru dezvoltarea profesională continuă şi ar stabili instruirea continuă drept o experiență şi o speranță comună a tuturor profesorilor.

Rolul materialului factologic

33. Delegații au accentuat importanța abilității profesorilor de a se adapta la circumstanțele noi pe parcursul carierei lor. Aptitudinile de cercetare şi utilizare a materialului factologic s-au considerat a fi utile în pregătirea lor pentru schimbările frecvente şi direcțiile noi în politică şi în practică. Delegații au salutat ideile documentului şi au analizat faptul dacă ar fi mai eficient de a încorpora aspectele de cercetare şi utilizare a materialului factologic în toate principiile comune şi nu într-o secțiune separată.

34. Unii delegați au manifestat interesul în utilizarea şi efectuarea cercetării care trebuia să fie elaborată pe parcursul unui program de pregătire profesională inițială a învățătorilor. Aceasta i-ar pregăti pe profesori să utilizeze materialul factologic pentru a-şi îmbunătăți experiența şi a spori sensibilizarea rolului cercetării în dezvoltarea acestei experiențe.

Profesia bazată pe titluri academice

35. În contextul susținerii principiilor unei profesii bazate pe titluri academice au apărut întrebări despre modul de evaluare a învățământului oficial şi non-formal în cadrul sistemului de acreditare a studiilor empirice şi realizărilor prealabile. Delegații au considerat că acest fapt era în special important pentru formatori, deoarece calificările fără titlu ştiințific ar necesita susținere întru obținerea recunoaşterii profesionale. Delegații de asemenea au oferit exemple a politicii Statelor Membre pentru încurajarea persoanelor care posedă experiență profesională relevantă ca să îmbrățişeze profesia învățătorului.

36. Delegații au considerat important de a include referințele la modalitățile flexibile de instruire a profesorilor, astfel încât realizările anterioare, calificările şi instruirea non-formală să poată contribui la pregătirea profesională inițială a învățătorilor.

Mobilitatea învățătorilor

37. S-a susținut definiția cuprinzătoare a mobilității în baza dezvoltării profesionale. Aceasta ar putea include schimburi de profesori şi stagiari pe termen scurt şi lung, acorduri bilaterale şi multilaterale şi mobilitatea între diferite sectoare ale învățământului. Delegații ar dori să vadă că au fost înlăturate obstacolele mobilității pentru a permite profesorilor să aleagă schema sau inițiativa care în cel mai potrivit mod să le respecte necesitățile şi circumstanțele.

38. Unii profesori consideră că mobilitatea ar putea implica evenimente şi din afara sectorului educațional, precum şi schimbul de cadre didactice cu alte state europene. Delegații au analizat dacă referințele la finanțare şi disponibilitatea resurselor în contextul european ar trebui să fie introduse în acest document.

Alte aspecte

39. Delegații de asemenea au solicitat ca în acest document să fie incluse sau consolidate următoarele aspecte: rolul cadrelor şcolare auxiliare, atracția pentru profesia de învățător, importanța viziunilor profesorilor şi a valorilor profesionale, promptitudinea profesorilor de a fi flexibili şi deschişi ca să-şi schimbe practicile curente, importanța creării unei societăți inclusive care apreciază diversitatea, precum şi legăturile cu alte evenimente din sectorul învățământului superior.

Următorii paşi

40. Ideile şi recomandările din cadrul textului au fost salutate şi susținute pe larg în timpul conferinței de testare. În acest document au avut loc ajustări minore în lumina comentariilor şi discuțiilor Delegaților. Versiunea finală a documentului (Anexa A), care va forma o parte integrantă a acestui raport, include schimbările efectuate în secțiunile cu privire la :

- formatori – deşi a fost întotdeauna complicat de a delimita activitatea profesorilor şi formatorilor, în documentul dat, Comisia a revăzut modalitatea definirii acestor două profesii;

- instruire continuă – documentul conferinței a atribuit multă responsabilitate profesorilor. Versiunea finală recunoaşte că este rezonabil ca profesorii să se aştepte la mai multe din partea şcolilor în calitate de angajatori, şi a sistemelor şi structurilor naționale care pot susține dezvoltarea lor profesională continuă;

- parteneriat – este important de a recunoaşte varietatea parteneriatelor de care ar putea beneficia stagiarii şi profesorii cu vechime de muncă. S-au făcut mai multe pentru a recunoaşte valoarea măsurilor locale flexibile, în special în domeniul instruirii profesionale şi a studiilor la locul de muncă.

41. La începutul anului 2006, Comisia va înainta o propunere pentru recomandare din partea Consiliului şi a Parlamentului asupra calității pregătirii profesionale a învățătorilor, care va invita autoritățile naționale să utilizeze principiile comune drept un punct de referință în dezvoltarea politicii lor cu privire la pregătirea profesională a învățătorilor şi la ideea că există un consens răspândit că aceste principii sunt privite ca fiind relevante şi adecvate pregătirii profesionale a învățătorilor.